

hidtil havt saamegen Garanti fra Statens Side for Jernbaneanlæg, at det virkelig vilde være en sær Fornøielse, om man engang kunde faae en Bane, som anlægges uden saadan Garanti, men Spørgsmaalet om, hvor stor eller hvor ringe Sandsynlighed der er for, at dette Project bliver ført igjennem, vil jeg, som sagt, ikke for Dieblisset have Noget med at bestille. Ministeren har stillet Spørgsmaalet fuldkommen rigtigt og skarpt, saaledes: Finder Rigsdagen, at der er Anledning til at gjøre dette Forsøg, som paa en eller anden Maade vil komme tilende 6 Maaneder fra den Dag, Loven bliver vedtagen, eller finder den det ikke? Jeg for min Part mener, at vi bør gaae med Regjeringen efter det, som er os forelagt. — Et æret Medlem (Røepstorff) har udtalt Frygt for, at den engelske Regjering vilde i finantsielle Sager diplomatisk henvende sig til det Land, hvor Pengene vare blevne; men jeg troer virkelig, at dette er en aldeles ugrundet Frygt, thi Millioner af engelske Penge ere blevne borte i fremmede Lande, hvor hverken Diplomatiets eller nogen Anden har rørt sig for at skaffe dem tilbage igjen. Jeg stemmer ubetinget for Sagens videre Gang.

Sagen: Jeg skal ogsaa, som jeg allerede tidligere har yttrret, ubetinget stemme for Sagens videre Gang, og det undrer mig, at jeg er bleven saaledes misforstaaet af det ærede Medlem for Hjerteminde (Røepstorff), at han kunde troe, at jeg vilde lægge Sagen nogen Hindring iveien, da jeg dog bestemt har sagt, at jeg ikke vilde gjøre dette; men det kan dog ikke undre mig, at det ærede Medlem har misforstaaet mig, naar han totalt har misforstaaet hele Forslaget. Naar han mener, at det tilkommer os her, Rigsdagen, at afgjøre, hvorvidt Pengene berettiget ere i Indenrigsministerens Magt, saa siger jeg: Dette vedkommer aldeles ikke os, det er Noget, der vedkommer Domstolene. Det ærede handelskyndige Medlem, som sidst talte, og som formodentlig med det „søkyndige Medlem“ meente mig, bebrejder mig, at jeg havde opholdt mid lidt for længe ved denne Sag (A. Hage: Det var ingen Bebreidelse!) Saameget desto bedre; men det ærede Medlem omtalte dog, at jeg havde talt

vel Meget derom. Jeg har ikke som søkyndig Medlem omtalt denne Jernbane, jeg troer det ærede Medlem staaer Jernbanevæsenet ligesaa nær som jeg, men naar jeg, ved at omtale Sagen, har, som det ærede Medlem for Hjørring Amts 2den Valgkreds (Fischer) sagde, vendt op ned paa den i alle Kanter, saa har det netop været for at vise, hvorlidet hele denne Sag kan taale at blive vendt op og ned paa. Det stete netop, for at man ikke skulde nære nogen sangvinst Forhaabning om, at denne Concession skulde lede til noget praktisk Resultat. Naar den høitagtede Minister har sagt, at det vilde være til Fordeel, om Concessionen blev givet, saa vil jeg dertil svare: ja, det vil være til Fordeel, forsaavidt Planen bliver udført; men jeg vil paa samme Tid bemærke, at, naar Planen ikke bliver udført, saa er det virkelig kun til Skade, ikke just, at Concessionen bliver givet, men at den hele Plan er kommen saaledes frem og har nydt en saa overordentlig Tiltid og en saa overordentlig Tiltro, som den har nydt; thi naar den ikke bliver gennemført, hvad jeg ikke troer, den vil, saa vil den vistnok udsætte idetmindste Realisationen af andre gode Planer, og forsaavidt kan den være til Skade. Jeg gjentager, at jeg ubetinget stemmer for Sagens Gang gennem Rigsdagen, baade ved denne Forhandling og ved den næste.

Røepstorff: Det ærede Medlem, der nu satte sig, meente, at jeg ikke forstod den hele Sag, hvorom der her er Tale. Han maa meget gjerne i saa Henseende troe, hvad han vil; jeg lægger mig det meget lidet paa Hjerte. Hans høie Flugt kan jeg ikke forstaae; at ville anbefale at hjælpe Ministeren ad Krogvæie at slippe for den og saa alligevel at hjælpe den frem, er Noget for min Forstand saa ubegribeligt, at jeg er meget glad over ikke at kunne forstaae det. Men med Hensyn til min Forstand om de 20,000 £, da har jeg sagt meget tydeligt, at denne Sag fik sin Afgjørelse paa rette Sted, og at vi kun havde at holde os til, at Ministeren havde dem i sin Haand, og at haabe, at han vilde holde paa dem, hvor de vare. Hvad angaaer det ærede Medlem fra Thyland (A. Hage), der gjorde nogle Bemærkninger om mine Begreber angaaende de frem-